

dine uenient. certus est ordo rerū  
prescienti dō. & si certus est ordo re-  
rū. certus est ordo causarum.

Non enim fieri aliquid potest. qđ  
non aliqua efficiens causa p̄ces-  
serit. Si autē certus est ordo  
causarū quofit omne qđ fit.

fato inquit fiunt omnia que fiunt  
Qđ si ita est nihil est in nr̄a potes-  
tate. nullūq; est arbitriū  
uoluntatis. Qđ si concedimus  
inquit. omnis humana uita sub-  
uertitur. Frustra leges dant.  
frustra oburgationes. laudes  
uituperationes. exhortationes  
adhibentur. Neq; ulli iusti-  
tiæ bonis premia & malis supplicia  
constituta sunt. Haec ergo ne conse-  
quantur indigna & absurda & per-  
nitiosa rebus humanis non uult  
esse prescientiā futurorū. qm̄ utriusq;  
arbitrat̄ esse non <sup>posse</sup> atq; in has angustias coartat  
animū religiosū ut unū eligat e duob; a ēē aliquid  
i nr̄a uolūate. a ēē plūm futurorū qm̄ utriusq; arbit-  
r̄ & nō posse. S; si altera dīma. altera tolli. Si elegerim; plūm  
futurorū tolli uolūtas arbitrium. Si elegeri-  
mus uolūtas arbitrium tolli prescientiā  
futurorū. Ipsa itaq; e

uoluntatis arbitriū. non omnia fato fiunt.  
§ 1 non omnia fato fiunt. nō est qm̄ certus or-  
do causarum. Si certus causarū ordo  
non est. neq; rerū cer- tus est ordo  
prescienti dō. quae fieri non possunt.  
nisi p̄cedentib; & efficientib; cau-  
sis. Si rerū ordo prescienti dō cer-  
tus non est. non omnia sic ueniunt  
ut ea uentura presciunt. Porro  
si non omnia sic ueniunt ut ab illo uen-  
tura prescitasunt. Non est in-  
quid in dō prescientia omnium fu-  
tutorum. Nos aduersus istos  
sacri legos ausos atq; impios &  
dīm dicimus omnia scire ante quā  
fiant. & uoluntate nos facere quic-  
quid a nobis non nisi uolentibus  
fieri sentimus & nouimus. Omnia  
uero fato fieri non dicimus. im-  
mo nulla fieri fato dicimus. qm̄  
fati nomen ubi solet a loquentib;  
poni. id est in constitutione siderū.  
Cum quisq; conceptus aut na-  
tus est qm̄ res ipsa in aniter asse-  
ritur. nihil ualere monstramus.  
Ordinem autē causarum ubi  
uoluntas di plurimum potest ne-  
ga-  
mus.

Gen. UB

Ms. 9

fol. 66<sup>r</sup>

expetuntur occidi filii a patre potuerunt.  
Quid magnū est si prouerbalibetate que  
nos ab iniquitatis et mortis et diaboli do-  
minatu liberos facit ~~neq;~~ cupiditate huma-  
narum laudum. sed caritate liberandoru  
hominū non atarquinuo rege sed adamo-  
mbus et dōe monū principe non filii occi-  
duntur sed xpi pauperes inter filios compo-  
tantur. Si alius & iam romanus princeps  
cognominetur quatus. filium non quia con-  
trapatriam sed & iam ppatriam tamen quia  
contra imperium suum. id est contra quod  
imperat pater imperator ab hoste prouo-  
catus. iuuenili ardore pugnauerat licet  
uicisset occidit. Ne plus mali esset in ex-  
emplo imperii contempti quam boni in glo-  
ria occisi hostis. ut quid de se iactent  
qui pū mortalī patriae legibus. omnia  
quae multo minus quā filii diliguntur bona  
terrena contempnunt. Si furius camillus  
& iam ingrata patriam acuius ceruicibus  
acerrimoru hostium uentium iugum  
depulerat damnatusq; ab emulis fuerat  
a gallis iterum liberauit. quia non habebat  
potiorem ubi posset uiuere gloriatus. cur  
ex tollatur uelut grande aliquid fecerit  
qui forte in cecā ab inimicis carnalibus

quo patiens totum corpus. flammis impen-  
derit. Sic uti armatus equo concu-  
tato in abruptum hiatus terre se pre-  
cipitem dedit deorum suorum oraculis  
seruiens qui iusserant ut illuc id quod  
romani haberent optimū mitteret.  
nec aliud intelligere potuerunt qua-  
uis armisq; se excellere. unde ui-  
delicet oportebat. ut deorum iussis  
in illum interitum uir precipitaret  
armatus. quid se magnū p aeterna pa-  
triae fecisse dicturus est. qui aliquem  
fidei suae passus inimicū. Non se ultro  
in talem mortem mittens. sed ab eo mis-  
sus obierit quando quidem ad nō suo eo-  
demq; rege patriae suae certius oraculū  
accepit. Nolite timere eos qui corpus  
occidunt. animā autem non possunt  
occidere. Si se occidendos certis uerbis  
quodam modo consecrantes deinde uo-  
uerunt ut illis cadentibus & iram deoru  
sanguine suo placantibus & iam roma-  
nus liberaretur exercitus. Nullo modo  
superbirent scimar tyres. tamquam  
dignum aliquid pro illius patriae par-  
ticipatione fecerint ubi. eterna est  
& uera felicitas usque ad suus sanguinis ef-  
fusionem. Non solum suos pē pro quib;

Gent uB

Ms. 9

fol. 70<sup>v</sup>